

Rautiolaiset Unkarissa 17. – 23.10.2004

Sunnuntaina 17.10.2004 rautiolainen 28:n hengen ruohonjuuritason delegaatio nousi Aniaksen bussiin suuntanaan Unkari ja Kövágószölös kylä. Suurin osa ryhmästä ei ollut aikaisemmin käynyt Unkarissa, ja olikin selvästi astittavissa jännittynyttä odotusta tulevien päivien osalta.

Vantaan lentokentällä meitä odotti oppaamme János Müller, joka otti omalla lennokkaalla tyyllillään ryhmän haltuunsa. Lento Budapestiin kesti hieman yli kaksi tuntia ja illan suussa majoituimme hotelli Annaan aivan kaupungin keskustaan. Ensimmäinen kosketus vanhaan eurooppalaiseen kaupunkikulttuuriin ahtaine katuineen ja unkarilaiseen autojen paikoitustapaan jäi varmasti monelle mieleen. Viimeiset 500 m hotelliin kestivät puoli tuntia, kun bussimme kuljettaja luovi ahtaiden katujen ja autojen välissä ajaen milloin eteenpäin, milloin peruuttaen. Osa porukasta jo hieman epäili perillepääsyä, mutta niin vain lopulta taitava kuljettaja saattoi hymyillen nostella matkatavaramme hotellin oven eteen. Jánoksen matkan aikana tekemä perusteellinen selvitys Unkarin ja Suomen kulttuurieroista – erityisesti viinin käytöstä ruokajuomana maidon sijasta – helpotti sopeutumista paikallisiin oloihin.

Budapest

Maanantaina oli ohjelmassa Budapestiin tutustuminen. Usean tunnin kestävä kiertoajelu aikana János kertoi historiasta ja ryhmä sai jonkinlaisen kuvan kaupungin historiallisista nähtävyyksistä. Yhden päivän tutustuminen tähän vanhaan, noin kahden miljoonan asukkaan kaupunkiin, pystyi antamaan vain pinnallisen kuvan kokonaisuudesta – opittavaa jäi vielä tulevaisuuteenkin.

Balaton

Tiistaina lähdimme kohti varsinaista päämääräämme Pécsiä ja Kövágószölösiä, jotka sijaitsevat noin 240 km:n päässä pääkaupungista etelään. Matkalla pysähdyimme Unkarin ehkä tunnetuimmassa matkailukohteessa, Balaton-järvellä. 75 km pitkä ja 13 km leveä järvi muodostikin aivan erilaisen nähtävyyden Unkarin muuten ”järvettömissä” maisemissa. Ryhmän naispuolisilla jäsenillä oli tapana kerätä matkamuisiksi eri puiden ja pensaiden siemeniä ja Balatonilta taisikin monen pussiin jäädä mielenkiintoisia ”karvapalloja”. On jännittävä nähdä tulevaisuudessa kuinka paljon erilaisia uusia kasveja Raution pihoilta löytyy.

Pécs

Keskiviikosta perjantaihin kului Etelä-Unkarin Baranyan maakuntaan tutustumiseen. Pécs on suuri (noin 160 000 asukasta) yliopistokaupunki, jolla on oma mielenkiintoinen kulttuurinsa erityisesti alkukristittyjen ja roomalaisten ajoilta. Ystävyyskylämme Kövágószölös sijaitsee aivan Pécsin kupeessa alle kymmenen kilometrin päässä kaupungista.

Kövágószölös

Kövágószölösin varapormestari Varga Gézan toimiessa oppaana tutustuimme kylän tärkeimpiin nähtävyyksiin: kirkko, kaivosmuseo, kotiseutumuseo ja pormestarin virkahuoneisto, jossa meidät otti vastaa pormestari Sándor Tibor. Unkarilaiseen tapaan vieraat toivotettiin tervetulleiksi palinkan, viinin ja leivonnaisten kera.

Virallinen Raution delegaatio, jonka muodostivat Vesa Haapakoski ja Esa Aunola, sai mieluisan ja yllättävän kutsu perjantaina olevan kansanousun muistopäivän juhlallisuuksiin liittyen laskea seppeleen kansannousussa menehtyneiden muistomerkille. Isäntämme pitivät tätä erittäin tärkeänä symbolisena osoituksena kyliemme välisestä hyvin alkaneesta yhteistyöstä. Muuten kyläyhteistyön katsottiin olevan vielä alkuvaiheessaan, kumpikin osapuoli alkaa ymmärtää toisen olemusta ja mahdollisuuksia. Molemmiin puoli sovittiin tehtävän työtä edelleen asian viemiseksi eteenpäin. Varsinkin unkarilaisten puolella suurimpana ongelmana konkreettisesti on rahoituksen järjestäminen. Unkari liittyi vappuna 2004 EU:n jäseneksi, eikä siellä vielä ole päästy kovin pitkälle valtarakenteiden ”eurooppalaistumisessa”, asia vienee joitain vuosia.

Kotiin

Lauantai-iltana myöhään saavuimme Helsinki-Vantaan lentokentälle ja kotimatkan viimeinen vaihe alkoi. Yöllä linja-autossa oli havaittavissa selvästi väsynyt, mutta onnellinen ilmapiiri. Oliko viikko todella mennyt niin nopeasti? Kylläpä oli paljon mielenkiintoista nähtävää! Tästä täytyy kertoa kavereille! Voisin lähteä milloin tahansa uudestaan. Tällaisia kommentteja kuunnellessa ei voi kuin tulla yhteen lopputulokseen: matka oli onnistunut ja palveli haluttuja tarkoituksia – unkarilaisten ja suomalaisten ihmisten tutustumista ja lähentymistä.